

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 Korona
Fél évre	2 Korona
Negyed évre	1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP. MEGJELEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

A nép olvasmánya.

Ideje már, hogy a nép izlésének csinosodása, művelődésének fejlesztése érdekében hatalmas akcióval, erős elhatározással lépünk a porondra. Ne legyen az irodalom csak a magasabb, a kiváltságos osztály szolgálatában, hanem hassunk oda, hogy tözsgyökeres, zamatos nyelvezetű íróink helyet foglaljanak az alsóbb néposztály asztalain is és kiszorítsák a mind félelmetesebb arányban szaporodó ponyvatermékeket.

Hiszen bővelkedünk olyan írókban, a kik ismerik a nép lelkét, s a kik hivatva volnának, működésükkel nemesíteni, csiszolni a nép megromlott izlését és megtörni, megsemmisíteni azt a vonzó erőt, melyet a ponyvaregények az alsóbb néposztály lelkületére gyakorolnak.

Népünk vajmi kevésbé ismeri a modern és még kevésbé a régebbi irodalmat.

Az egy Petőfit kivéve, többi költőink mind vagy teljesen ismeretlenek vagy csak hogy híroket hallották. Kit okoljunk ezért? A népet nem. Hiszen — sajnos — sehol a kontinensen nin-

csennek olyan áldatlan könyvviszonyok, mint nálunk. Klasszikusainkat csakis módos ember szerezheti meg, mert azok méregdrágák, vásárlásukra a szegényebb sorsu még csak gondolni se mer. Igaz, hogy a hiányt pótolni igyekeznek az olcsó könyvválatok, de a nép izlése már annyira félre van vezetve, annyira letért a helyes ösvényről, hogy saját jószántából már kezébe se veszi ezeket a könyveket.

Mikor még ez olcsó kötetek hiányoztak, alig volt könyv, mely a nép olvasási vágyát kielégítette volna. És ezt a sivár helyzetet aknázták ki megbocsáthatatlan haszonleséssel a ponyvairodalom kufárjai, hogy borzalmas históriákkal mételyezzék meg a nép fejletlen izlését.

Potom áron eladott füzetekkel kerítették hatalmukba a tömeget, a mely mohó falánksággal szívta be azokat a poshadt, minden erkölcsi alapot nélkülöző történeteket. És abban a lázas kíváncsiságban, a melyikkel az egyik füzetet a másik után vásárolta, nem is vette észre, hogy lassanként mind nagyobb összegeket költ e léha, üres olvasmányra, a mely aláasta,

megingatta egész erkölcsi nézetét.

Mennyi egyensúlyát vesztett lelkületnek mennyi bűnnek volt eredendő forrása, mennyi szunnyadozó vétkes hajlam élesztője a ponyvairodalom! Mert ha egyszer egy ilyen műveletlen, csiszolatlan lélekbe belevette magát, ott folytatta akna munkáját mindaddig, míg ez az irtózatos világ teljesen hatalmába nem ejtette; s hamarosan bekövetkezett a hatás, mely minden elképzelhető, csak éppen nem jó volt.

Az irodalomnak ez ellen az irány ellen fell venni a harcot és megsemmisítve, lehetetlenné téve azt, meg kell javítania az alsóbb néposztály megromlott izlését. Író és kiadó kölcsönös buzgalommal, vállalva működjenek közre a cél elérésében.

Régebbi és élő nemzeti íróink műveiből, mint például Jósika, Jókai, Gárdonyi, Tömörkényi és sok más munkáiból állítsanak össze ilyen füzetes kiadásokat, a melyeket házról-házra terjeszsenek. Ne haszonlesés, de hazafiúi önzetlenség vezérelje ezt a magasztos, dicséretreméltó vállalkozást.

A nép fogékony és hamar fölismeri azt a nagy különbséget, mely a két

TARCZA.

DÓRA.

— Egy színésznő naplójából. —

Remélem, hogy nagyszerű sikereim lesznek és sikerül majd a publikum kedvenczévé válnom. Mindenki biztat. Bár csak kiléphetnék a színpadra.

1901. október 2.

Örülök, hogy — bár nagyon csekély honoráriumért is — elmentem játszani abba a sárfészekbe. Hadd pukkadjanak a társnőim, a kik azt mondogatták, mikor elhagytam őket, azért mentem a fővárosba, hogy ott a tiszban járhassek; hadd lássák, hogy merészen jelenek meg a világ szeme előtt és nincsen szégyelni valóm. Hadd csudálkozzanak a „nagyságák“: nini, milyen hírneves lett a kis Dóra, az a fürgé masamódlány!

Benéztem abba a divatboltba is, hol annak idején alkalmazva voltam. Hogyan állt velem szemben az egész személyzet! Az ur, az asszony olyan alázatosan mosolyogtak; ebből a mosolygásból kivillogott a kaján irigység is. Hogyne! Azt, a kit valaha olyan csúf szavakkal illették, most per „nagyság“ kellett szólítaniok. Igenis kellett, mert kalapot választottam náluk és komolyan beszélgettem kizárólag a kalapról, hogy minden bizalmasságnak elejét vegyem.

Megkérdeztem, mi a kalap ára? Arra való tekintettel, hogy én ismerem a nettóárát, persze csak néhány koronát kívánt érte, de én egy husz koronás arannyal fizettem és nem óhajtottam belőle semmit.

— Még csak egy kérésem van, — szólt távozásom előtt kedveskedéssel az ur — engedje meg, édes nagysád, hogy ilyen fazonu kalapokat „Miklós Teodóra“ név alatt árusithassam.

Megengedtem.

1901. november 15.

A sárfészek összes „nagyságái“ „Miklós Teodóra“-kalapot viselnek.

1903. április 3.

A fővárosban játszom. Hej, be más élet pezseg itt. Minő szépek a kirakatok, a kirakatokban pedig a „Miklós Teodóra“-pipere-czikkek, Miklós Teodóra“-fátyolok, „Miklós Teodóra“-legyezők, de legkivált a „Miklós Teodóra“- kalapok! Minő sikkes a fazonjuk, mennyire elütő az egykori „Miklós Teodóra“-kalapok formájától.

(Vége.)

A VETÉLYTÁRSÁK.

Mély sötétségbe borult a tájék.

Ama névtelen hősök egyike, a kik vértiket a haza védelmére felajánlották, a bozót között botorkált.

Fiatal, csinos legény volt ez a káplár A koromsötétség, az utjába kerülő akadályok daczára is hetykén lépdéglét.

Sietett, mert szíve választottját, a kis Elizt akarta felkeresni, a ki a határszéli falu legvégén lakott nagynénjénél, az Ausztriából ideszakadt öreg asszonynál.

Már-már elérte célját, a mikor a házból kihatóló lámpafénynél legnagyobb csodálkozására szeretett Elizét egy osztrák tiszt bizalmas társaságában vette észre.

— Oh, te hamis! — mormogta, — megcsaltál. Sohasem fogom ezt neked megbocsátani. Oh, én oktondi, a ki egy német leány esküjében bizhattam!

A lány hirtelen megfordult és arra felé nézett, a hol a káplár — a másik kettő álta észre nem véve — állott.

— Mintha valaki itt volna a közelben susogta.

— Ugyan ki merne minket zavarni?

— Nem, bizonyára senki. Talán tévedtem, Róbert.

A férfi megölelte és megcsókolta a lányt.

— Ugy látszik, nagyon hevülékeny vagy, kincsem. A tulnan táborozó honvédek től való félelem izgathat. De majd megtanítom én azokat a „rebellis“ kutyákat!

— Igazságtalan vagy, Róbert; azért, mert hazájukat védelmezik, nem lehet őket annyira becsmélni. Oh, mily szerencsés

olvasmány közt fennáll, izlése és gondolkodása nem esedni fog s önérettel fordul majd el attól a beteges iránytól, amely olyan sokáig uralkodott rajta.

Elég hiba volt a népet eddig is ily tekintetben elhanyagolni, mert a nép ilyen névelésének elmulasztása hatalmas vád ellenünk.

Nagy feladat vár a népies irodalomra: visszaszerezni az elvesztett olvasóközönséget, megjavítani műizlését és meggátolni a ponyvairodalom terjedését. Nagy misszió ez; de csüggedetlen lelkesedéssel, ernyedetlen buzgalommal siker koronázza majd a bátor harcosokat.

A költő a nép prófétája, neki isteni küldetése a népet oktatni: a szépre, a jóra és az igazra!

Vegyések.

— Községi közgyűlés. Mindszent község képviselőtestülete f. hó 10-én tartotta szeptember havi rendes közgyűlését. E közgyűlésen tárgyalatott a jövő évi községi költségvetés megállapítása. Előirányoztatott: bevételre 79% póttadóval 60,423 kor. 05 fillér, kiadásra pedig 60,382 kor. 48 fillér. A váltásnépénztárnál: bevételre 69,528 kor. 16 fillér, kiadásra 68,195 kor. 57 fillér.

— Kövezés. Az utcák köveztetésére kiküldött bizottság elnöke: Vigh Gyula mérnök ur a f. hó 10-iki közgyűlésen Kardos István interpellációjára előterjesztette, hogy a folyó év folyamán ki lesz kövezeve a vásárhelyi Nagy-utca mindkét oldala, továbbá a Kovács Imrétől Tábit Lukácsig vezető gyalogut, valamint javítás alá jön Tábit Lukácstól a vasúti állomásig a gyalogjárda.

— Szépítés. Igen sok bosszúságot okozott már a háztulajdonosoknak az, hogy minden megkérdezés nélkül házfalaikat az idevetődött komédiások, daltársulatok stb.

volnék, ha nézeted megváltoztatására birhatnának!

A tiszt újból gyengéden megölelte a lányt, miközben a lesben álló honvéd szive hevesen lüktetett, vére forrt.

— Sohse fáradjál. A nézetemet meg nem változtatom. Valamennyien kutyák, gyávák és semmirekellők kivétel nélkül.

— Alávaló jött-ment! — pattant fel ekkor a honvédkáplár, a ki tovább nem tűrtözthette magát.

— Kálmán! sikoltozott a lány, a két férfi közé vetve magát. — Kérem az Isten szerelmére, térjen vissza táborába, nem gyáfnítottam, hogy a közelben van.

— Oh, te hamis kigyó! — szakítá félbe a káplár komor, zord hangon, — így játszol őszinte érzelmeimmel, így szeged meg esküdet, melyet szentnek hittem. Megvetlek!

— Gazember! Harsogta a tiszt pisztolyát övéből kihuzva, — mond el utolsó imádságodat!

— Kettőn áll a vásár! — válaszolt a honvéd lövésre készen — nekem is volna beleszólásom tán!

— Oh, ne, a mindenható Istenre! — rimánkodott Eliz.

— Ne bántsátok egymást! Ez a férfi — ez a tiszt —

Mielőtt befejezhetné volna, elsült a

plakátokkal teleragasztották. Ezen a jövőben segítve lessz. Ugyanis Tary István főszolgabíró ur megkeresésére a község képviselőtestülete elhatározta, hogy a község különböző pontjain négy hirdető oszlopot állít fel, melyek mindegyikén egy hirdetmény felragasztása 20 fillérbe kerül. Egyébként a falakra való hirdetmény felragasztás kihágást képez és szigoruan büntetetik.

— Öntöző művek létesítése. Darányi Ignác földművelésügyi miniszter az ország valamennyi ármentesítő társulatához leiratot intézett, felhíván őket öntözőcsatornai érdekeltségek alakítására. Mivel pedig a gazdaközönség az állami támogatás kilátása mellett sem vállalkozik ilyen gazdasági beruházás előkészítésébe, a miniszter elhatározta, hogy az öntöző csatorna előnyeinek szembevető kimutatása céljából olyan helyeken, a hol az sikeresnek ígérkezik, mintatelepeket létesít. Ilyen öntöző mintatelepek berendezését a miniszter hajlandó megfelelő államsegélyvel támogatni, ha biztosítást nyer arra nézve, hogy a vállalkozó társulat, gazdasági egyesület, vagy község a mintatelep szakszerű fönntartására 10—20 évig vállalkozik. A mintaterületek 50—100 kalasztrális holdig terjedhetnek.

— Máglyát gyújtott maga alatt. Könnyen végzetessé válható baleset történt e hó 5-én Csongrád egyik nyílt utcájában. Egy gazdaember egy elejtett égő gyufával valószínű máglyát gyújtott maga alatt. Szalmával rakott szekéren hajtott hazafelé az illető gazda a tanyáról és utközben a kocsirakomány tetején pipára gyújtott. A még égő gyufát aztán olyan vigyázatlanul dobta el, hogy az alatta levő szalma meggyuladt. Kajtár Jánosnak hívják a gazdát, a ki alatt a városban vetett lobot a magagyújtotta máglya és a ki elég súlyos égési sebeket szenvedett, mialatt a lángba boruló kocsiról lemenekült.

— A ki a szegedi árvizből gazdagodott meg. Sokan voltak olyanok, a kik jelentékeny vagyont szereztek a szegedi árviz

pisztoly. A lány jajveszékelve rogyott össze. A tiszt golyója bal lábába furódott. Megdermesztetten, mintha kővé vált volna állott ott a honvéd, a mikor a tiszt felkiáltott:

— Szent Isten! Mit miveltem? Eliz, kedves hugom, hoi sebesültél meg?

— Bocsásd meg gyanusításomat, drága angyalom, — esdekelt a káplár — nem vagy tehát hülden, ez a tiszt a bátyád!

— Igen, az vagyok! Ha van szive vigyük be nővéremet a házba, majd azután számolhatunk egymással!

Kálmán gyorsan felkapta a lányt s egy maga vitte be a házba. Itt megvizsgálták. A golyó nem okozott ugyan nagyobb veszedelmet, de nagy fájdalmat mégis.

A két férfi azután távozott.

— Káplár — szólította meg a tiszt ellenfelét — most már leszámolunk! Nem fogok nyugodni, míg meg nem bosszulom magamat. Ki a karddal! Egyikünk a helyszínén marad — holtan.

A megszólított legott kihuzta kardját,

— Velden hadnagy ur, — válaszolt, — ön Eliz bátyja és kívánám, hogy meg ne történnék közünk ez a viaskodás; el akarom felejteni a sértést!

— Istenemre mondom, mégis csak igaz, hogy valamennyien gyáva kutyák vagytok!

után a rombadőlt városban. De legérdekesebb volt ezek közt Bohn István szenthuberti lakos, a ki a Szegedre szállított tégláival vetette meg vagyonosodásának alapkövét. Ekkor még egy kis kemenczéje volt és ebből milliomos lett. Ez a rendkívül érdekes munkás ember most meghalt és e szomorú alkalomból érdekes dolgokat közölnek velünk bámuiatos pályafutásáról. Valaha teljesen szegény parasztember volt. Szűrben és bocskorban járt, egy tehénnel és egy lóval szántotta kicsiny földcskéjét és a napokban mint milliomos halt meg. Ő vetette meg a téglaparnak alapját ezen a vidéken. Mendemondák szállanak szájról-szájra a nép között mesés és bámuiatos meggazdagodásról, de tény az, hogy a téglaparn ügyes kiaknázásából, becsületes és kitartó munkával szerezte meg gazdagságát. Sárból aranyat csinált. A midőn a szegedi árviz egy egész várost romba döntött, bőséges alkalma kínálkozott az első téglagyárában, a szenthuberti kemenczékben égetett téglákat jó pénzen eladni. Ezt a gyárat a mai napig is tüzemben tartják. Igazi amerikai ember volt. Olyan ember, a ki a saját erejéből emelkedett fel. Vagyont és gazdagságot teremtett semmiből.

— Gyilkosság Tömörkényen. Tömörkény lakosságát a napokban egy gyilkossági eset tartotta izgalomban, melynek az áldozata azóta kiszenvedett. Folyó hó 5-én ugyanis nagy verekedés volt az egyik tömörkényi korcsmában. Uradalmi béresek idogáltak ott békésen, a mikor bevetődött közjük Gál István, odavaló családós napszámos ember. A fiatal legények és Gál között szóváltás támadt, mely azonban csakhamar verekedéssé fajult el. A cselédek csakhamar késhez nyultak és nyakszirten szurták a napszámost, a ki véresen ballagott haza. A felesége bekötözte mély sebeit és a szegény ember fájó sebe daczára is fentjarkált. Másnap azonban hirtelen rosszul lett, lefeküdt és a következő nap reggelén halva találta fekhelyén a felesége. Hulláját beszállították a község házához,

— rivált Kálmánra az osztrák tiszt. — Egy csöp bátorság sincs ereitekben!

Erre összecsapkodtak a kardok, melyeket mindketten egyforma ügyességgel forgattak; soká tartott a mérkőzés, de egyik se győzhette le a másikat. Több sebből vérzett mind a kettő. Erre a tiszt hirtelen kirántotta pisztolyát és lőtt. A golyó átfurta a honvéd sapkáját, egyébbb kárt azonban nem tett. Eliz bátyja végleg kimerült, mire Kálmán ott hagyta őt.

Másnap a két ellenséges csapat közt megtörtént a döntő ütközet. Welden hadnagy kereste az ellenfelét. Az ütközet hevében Kálmán egy fa gyökerében megbotlott és elcsuszolt. Az ellenséges tiszt, mint tigris rohant a földön heverő honvédre, a kire ráterdelt és éppen hátba akarta szurni, a mint a káplár egyik figyelmes barátja lelőtte a hadnagyot. Kálmán sietve felkelt és tovább harczolt egész estig, a mikor a csata a magyar szabadsághősök javára dőlt el —

Csak kevés hozzátenni valónk van. Eliz teljesen felépült és egy évvel a szabadságharcz lezajlása után nőül ment Kálmánhoz. Boldog házas életet élnek még ma is.

a hol felbonczolták. A bonczoláson részt vett a csongrádi járásbírósg kiküldötte, továbbá Boér Antal dr. járási és Benedek János dr. körorvosok. A csendőrség megindította a vizsgálatot a tettesek kinyomozására.

— Uj távirat-lapok. A kereskedelmi minisztérium közzéteszi, hogy a táviratok feladására a postakürt, a villám és a magyar-koronából kombinált viznyomású jelvényekkel fognak ellátni. A most használt távirat-lapokból meglévő készlet, az elárusító postás és távirat-hivatalok által, csillag alakú átlukasztóval, vagy a hivatalok bélyegző-lenyomataival fognak ellátni. Felhívjuk ennél fogva a közönséget, hogy a viznyomással ellátott lapok kiadásáig olyan távirat-lapokat, melyek vagy átlukasztva, vagy hivatalos bélyegzővel ellátva nincsenek, ne fogadjon el. A kinek pedig valamelyik postás és távirat- (távbeszélő) hivatalnál előre vásárolt s jelzéssel el nem látott távirat-lapok volnának birtokában, azokat a fenemlített átlukasztással, vagy betűzővel való ellátás végett valamelyik posta-távirat hivatalnál f. évi november hó 1-ig mutassa be.

— Vándorló tyukól. Két ur beszélget egymással. Arról van szó, hogy egy vásárhelyi állatorvosnak „Vándorló tyukól” című találmányát itt meg ott kitüntették.

— Nos, már most van önnek egy kis képzelőtehetsége?

— Talán van.

— Hát tessék elképzelni a vándorló tyukólat.

— Hm... bizony ez nehéz. Bizonyára olyan ól, a mely vándorol.

— De hová a pokolba vándorol?

— Talán Amerikába.

— A menyköt, hát már nemcsak a magyarok vándorolnak Amerikába, hanem a tyukólat is?

— Azaz, hogy mégsem így lehetett a dolog. A felfedező erre a találmányra nem kaphatna szabadalmat, mert közgazdaságunk elleni merénylet volna a tyukólatat kivándoroltatni. Másként áll a dolog. Önnek van egy pár tyukja. Ön a tyukjait ólban tartja. El kell költöznie — mondjuk — Makóra. Mit csináljon a tyukjaival? Természetesen ezeknek is vándorolniuk kell önrel együtt. Azt mondja az ólnak: gyertünk, vándoroljunk! Az ól vándorol önrel és a tyukokkal Makóra.

— Ezt bajos elhinni. Ehez Csányi-féle motorszerkezetű tyukól kellene.

— Az igaz. Aztán könnyen megeshetne, hogy éjnek idején valami tyuktolvaj azt mondaná az ólnak, gyertünk — és elvándorolnának. Másbepén lehet a dolog.

— Eh, sohse törjük rajja a fejünket. Egyszerű az egész. Ha már van vándorló-legény, költő, mozgó fénykép és vándor-színész, miért ne lehetne vándorló tyukól, vándorló esernyő, vándorló bot és lesz is még valamikor — meglássa — sakkzó télikabát, biczikliző kalucsni, zenélő fánk és néma telefon.

— Jó éjt kívánok!

— Kurucz Ujság címen új krajczáros napilap indult meg Budapesten. A függetlenségi pártnak új lapja ez, melybe Kossuth Ferencz, Thaly Kálmán, Barabás Béla stb. írnak. A ki e lap terjesztésével, korpoltálásával számottevő haszon mellett foglalkozni akar, forduljon a „Kurucz Ujság” kiadóhivatalához Budapest IV., Vármegyeczútcza 11. szám.

Közönség köréből.*)

Dr. Orbán József mindszenti ügyvéd fölkéri minket következő nyilatkozata közlésére. Készséggel adunk helyet sorainak, mert mi föltétlen hívei vagyunk a sajtó- és gondolatszabadságnak, még akkor is, — mint a jelen esetben, — midőn bizonyos tekintetben a szerkesztőség eljárása van helyreigazítva. Szerk.

Tekintetes Szerkesztőség!

Becses lapja 34-ik számában méltóztatott „Közügy és magánügy” című cikkemről és igénytelen személyemről, érdemeimet messze tulszárnyaló, szép szavakkal megemlékezni.

Mélyen sajnálom, hogy hálátlanságba esem és nem fogadhatom el a reám pazarolt csillogó pávatollakat.

Engedelmet kérek az igen tisztelt szerkesztőségtől, hogy kifejezést adjak azon forró óhajom, őszinte kívánságom és tiszteletteljes kérelmemnek, mely szerint, kegyeskedjék jövőre szerény írói működésemet hasonló megtisztelő kitüntetéssel megkímélni.

Kérelmem egyszerű indoka abban keresendő, hogy az írói érdem jutalmát nem a földicsérésben és elismerésben keresem, hanem azon sikerben, melylyel a jó ügynek, a közgazdasági érdekeknek hasznos szolgálatot tehetek.

Régóta és előszeretettel foglalkozom közgazdasági kérdésekkel. Soha sem vezérelt írói hiúság, sem föltünési viszketeg. Vezérlő szerepet nem kérek, el nem fogadok, meg sem illet. Hanem tisztán polgári kötelességet teljesítek, midőn a magyar nemzeti közgazdaság (ipar, kereskedelem, mezőgazdaság és társadalmi kérdések) ágainak, azok becsületes összmlködésének bástyájához hengergetem az apró sziklácskákat. Ezen törekvés sarkalja gyöngye erőmet. Ezért nem jár elismerés.

Tudom és hiszem, hogy önök megértenek engem.

Meg vagyok győződve, hogy az igen tisztelt Szerkesztőség meg is találja azon utakat és módokat, mely a közgazdasági boldogulás sikeréhez vezet. Ebből nem illet meg engem elismerés. S bármily magasra becsülöm az Önök és polgártársaim elismerését: mindamellét nem kérek és nem várok tömjénezést, sem személyi kultuszt. Éppen úgy nem kívánom az ellenvéleményük lekisebbitését. Hanem igenis leköteleznek, ha egyetértve es összetartva, együtt hengergetjük a nagy munka anyagszükségletét. Fogadjanak be egyszerű közkatonának, ki híven kitart föladata teljesítése mellett kötelességtudóan mindenkor.

Szükségét éreztem fönti kérelmem tolmácsolásának azért is, mert tudomásomra jutottak cikkem ellen irányuló ellenvélemények is. Oly ellenvélemények, melyek a maguk fölfogását a sorok között keresik. Tiltakoznom kell az ellen, hogy cikkemből más tendenciát olvassanak ki, mint a mi meg volt benne tisztán írva, t. i. új meg új jövedelmi forrásokról kell gondoskodni, adjunk kenyérkeresetet a polgároknak, biztosítsuk minden iparos, minden kereskedő, minden

*) E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a szerkesztő.

mezőgazdasági polgártársunk boldogulását. Ki ezzel ellenkezőt akart cikkemből kiolvasni, az félreértette azt.

Végül kérem helyreigazítani, hogy nem ajánlottam föl továbbra is írói munkásságomat. Csupán ígéretet tettem, hogy „köz kívánatra” de „csak köz kívánatra” következik a cikk folytatása. Nevezetesen a nélkül is hosszúra nyult cikkem h é z a g o s volt, minthogy sok fontos közgazdasági mozzanatokról nem emlékezett meg. Például a hiányzó ipartestületről stb., ami a közgazdasággal szorososan összefügg.

Főntartom tehát, hogy ezekről csak akkor írok, ha a „köz kívánat” esélye beáll.

Fogadja az igen tisztelt szerkesztőség tiszteletem őszinte kifejezését.

Mindszenti, 1903. augusztus 29.

Dr. Orbán József.

Felelősszerkesztő és kiadótulajdonos:
Weisz Ignác.

Vörösmarty-Album.

INGYEN!

A Pesti Napló, amely eddig az Ember tragédiáját, Arany János balladáját Zichy Mihály illusztrációival, Katona József Bánk bán-ját, a Himfy-Albumot, a Költők-Albumát, tavaly a remek kivitelű Zichy-Albumot, stb. adta olvasóinak a könyvpiacra általánosan feltűnést keltő kiállításban, az idén eddigi kiadványait felülmúló fényűző és pompával, a Vörösmarty Mihály-Albumot fogja olvasóinak karácsonyi ajándékkul adni.

A Vörösmarty-Album, a Zichy-Albumnál is díszesebb kiállításban nagy kvart alakban fog megjelenni. Magában foglalja a költő életrajzát. Csongor és Tündét, Vörösmartinak kedves drámai költeményét, a Szózatot a Vén cigányt, Szép Ilonkát és Vörösmartynek legkiválóbb költői alkotásait, kiváló művészek eredeti festményeivel és rajzaival, husz műmellékletben és számos szövegbe nyomott képpel és illusztrációival, a valóban remek kivitelű műlapoknak egy része gyönyörű színnyomású lesz, amilyen eddig alig jelent meg magyar dísműben. A Vörösmarty-Albumot megszerzhetik mindazok, akik a Pesti Naplóra, a mely a legrégebb, legfüggetlenebb és egyike a legelterjedtebb politikai napilapoknak egy évre előfizetnek.

Akik most lépnek az előfizetők sorába és akár havonta is, de állandóan, legalább egy évig előfizetők maradnak, szintén megkapják a Vörösmarty-Albumot. Minden félreértés elkerülése végett megjegyezzük, hogy akik a Zichy-Albumot az 1903. évre való előfizetés alapján tehát 1903. évi ajándékkul kapják, azok a Vörösmarty-Albumot csak úgy kapják meg, ha újra egész évre előfizetnek.

A Pesti Napló előfizetési ára: Egész évre 28 kor.; félévre 14 kor.; negyedévre 7 kor.; egy óra 2 kor. 40 fillér. Szerkesztősége és kiadóhivatala: Budapest, VI., Andrassy-ut 27. sz. a. van.

Hirdetmény.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, miszerint péküzletemben minden minőségű

LISZTET

a beszerzési árhoz csak a költséget számítva, árusítok.

Egy próba vásárlás által a n. é. közönség teljes meggyőződést szerezhet lisztem első rendű voltáról.

Becses pártfogást kér

WEISZ PÁL,
pék.

AN szerencsém Mindszent község igen tisztelt közönségének tudomására juttatni, hogy az őszi idényre megjelent remek kivitelű

képes levelező-lapok

megérkeztek és üzletemben megtekinthetők.

Egyben van szerencsém a t. közönséggel azt is tudatni, hogy eredeti fénykép felvételi

MINDSZENTI KÉPES LEVELEZŐ-LAPOK

csakis nállam kaphatók.

Nagy választék héber feliratu üdvözlő lapokban az izraelita ünnepekre.

Szives pártfogást kér

Weisz Ignác

könyv- és papirkereskedő.

Clayton & Shuttleworth Budapest Váci-körút 63. sz.

mezőgazdasági gépgyárosok által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcséplőgép-készletek 2 1/2 egész 12 lóerőig, szalmakazalozók, továbbá járgány-cséplőgépek, lóhere-cséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák.

„Columbia-Drill“

legjobb sorvetőgépek, szecsekavágók, répvágók, kukoricza-morzsolók, darálók, őrő-malmok, egyetemes szék-ekék,

2- és 3-vasu ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb locomobil- és cséplőgép-gyára.

Schottla Erő, Budapest

ARRÁSSY-UT 2. szám. a ruggyantagartás meghonosítója Magyarországon. a legnagyobb szőlészeti és borászati szaküzlet

Legnagyobb raktár az összes SZÜRETELESI GÉPEKBEN ÉS ESZKÖZÖKBEN,

SZŐLŐZÚZÓK

bogyóval és anéktül, mabille- és duplex-rendszerű

borsajtók

gőzerőre és víznyomásra berendezve, a legszebb és legjobb kivitelben elkészítve.

Gyári BORSZIVATTYÚKBAN.

Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

